

למצרים היה חלק בזה. כל העסק נכנס לאיוו הקפאה עמוקה, שבמצע עוד מילחמת-הלי-כנון, ועוד כמה דברים, רציחתו של סאדאת ב-1981.

במאמר מוסגר, אני מוריד את הכובע לפני מובארכ, אני אומר זאת לא רק כדי למצוא חן בעיניו, אתה מכיר אותו ממתי. גם זה שהוא מחזיק שמונה שנים. הוא קיבל את מצריים בתנאים לא-נורמליים, הוא נכנס לנעליו של אדם גדול, שנרצח, לא מת מוות טבעי, כשי-מצריים לגמרי מגורה עליידי העולם הערבי, חוץ מנסיכות עומאן. וההאשמות שאתם, הן מצרים, מכרתם את נישמתכם בשביל לקבל בחזרה את סיני.

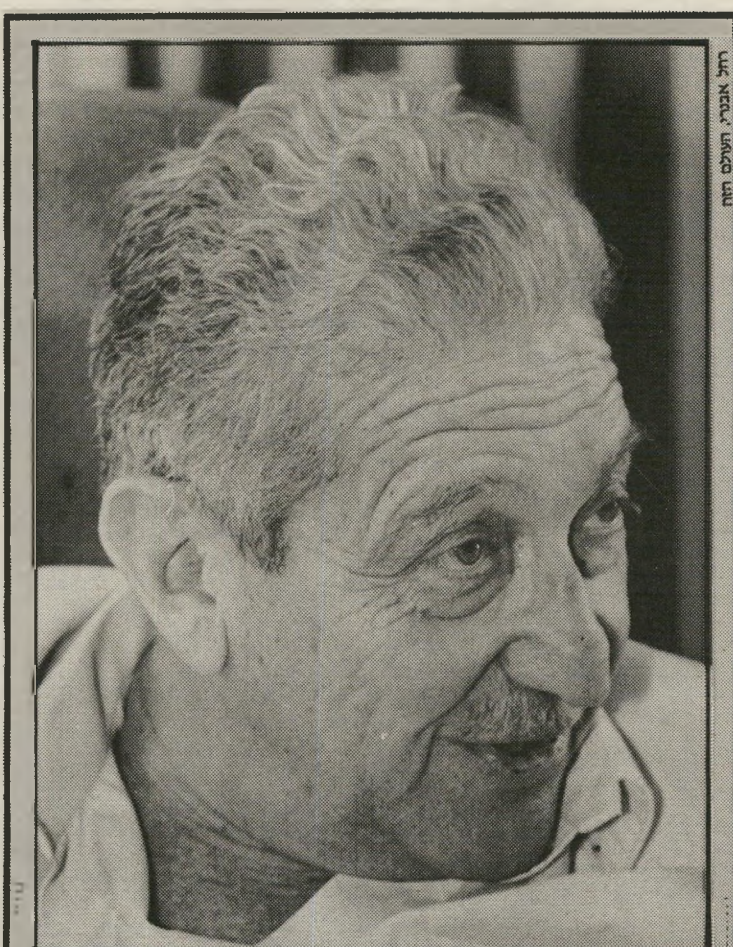
היום יושב לך נשיא אחר שמונה שנים, כשהמצב הפנימי במצריים יציב. קשה לתקן אותו, כי יש ריבוי טבעי של 1.2 אחוז. ככל אופן, אתה ראתה את קאהיר בזמן האחרון, התקרמות אדירה.

כל העולם הערבי איתו, מי קצת יותר, מי קצת פחות. ואם הוא יושב בתוניה ונואם נאום, ובקהל יושב אסד, ויושב קדאפי, ויושב ערפאת, וערפאת הוא כרביית במצריים, וחיי-סיני כרביית במצריים. יש תמונה של מובארכ כשהוא מחזיק ביד אחת את ערפאת וביד שנייה את חוסיין. הוא הגיע להיות פיגורה ערבית מרכזית. יחסים מצוינים עם סדאם חוסיין. אפילו סוריה, שהיא אנטי כוון, היא לא לגמרי תוקפת אותו, לא לגמרי.

ועם כל זאת הוא ממשיך בהסכסוך-השלום עם ישראל.

יהודים תיכף יגידו: תעשה לי טובה. אני לא עושה טובה, אבל צריך להבין את זה ולכבד את זה.

עכשיו, במצב הזה, אני כן מאמין שהשותף שלנו, ברה-שית, צריך להיות ערפאת. אבל אם אני אפגש איתו היום, אני חושב שאני אקבל כותרת יום-יומיים, סקנרל גדול — תרומה גדולה זה לא יהיה. להמשיך ולדבר כפי שאני מוכר, ולטעון במשך כל הזמן שמצריים היא הגורם, כשכולם התנגדו לזה — אני יכול להגיד שזה מה שאמרתי למדי-שלה במשך חמש השנים האחרונות — לר-עתי זה חשוב. ואם תרמת את תרומתי הקי-טנה, מה טוב. ואני לא חושב שזה רק אני. לאמריקה יש השפעה, ולמצב יש השפעה, ולא-ינא-יפאדה יש השפעה. זה שאחרי הרבה זמן שרה-ביטחון ונשיא-מצריים ישוב ודיברו ביחד, וכנראה התחילו למצוא שפה משותפת, אינשאללה, אני חושב שזה יותר חשוב מאשר אם הייתי נפגש עם ערפאת, מרבץ צילום והופץ כותרת. אני חושב שגם ערפאת מבין זאת.

אבנרי: אז צא עכשיו להיפגש עם ערפאת! וייצמן: עקרונית אני מוכן. אבל מה זה היה מועיל? הייתי מקבל כותרות ועוד כמה צרות, אבל כרגע זה אינו תורם. אני חושב שגם ערפאת מבין את זה.

מחכה לרבין

● לאן זה מוביל? לאן רבין מוביל?

עד עכשיו זה הרצאה ארוכה. (שם לב ליונה שושבה ליד החלון) דרך אגב, אני לא מאמין ביונים ובניצים. כבר אמרתי את זה. אני מחפש נמרים. יש לי נחשים ועקרבים. אני לא צורך ציפור זה דבר כזה יפה, מה אתם מכניסים אותה לפוליטיקה? בפוליטיקה יש עקרב, זה אני מבין, שועלים, צבועים, מקסי-מום אם אתה רוצה אריה או נמר. אבל יונים וניצים?

בכלל, מה זה היום ימין ושמאל? אני היום "שמאלני", עם בריכת-השחייה שלי בקיסריה ודויד לוי ימין. זה קישקוש. צריך להפסיק עם הטרימינולוגיה של ימין ושמאל. מה זה רוסיה? ובאותו יום שאיפוקה קיבל 100 מיליון דר-לר מהמשלה הפורלית, כדי להציל את קריוולר. נגמר הקאפיטליום האמריקאי הא-מיתי. אני בעד זה, אני חושב שצדק, אבל העולם ברגע שזה מתפוצץ ברוסיה, הולך עוקש למצוא את שביל-הזהב בין שני הדי-כרים.

אבל פה יושבים ולא מסתכלים על מה שקורה בעולם. כולנו יושבים ומסתכלים על

משה (ריין) התפטר כמעט שנה לפני. הוא בפברואר 1979, ואני ביוני 1980.

אני מעריך שבאיוה שהוא מקום, ואני אש-תמש אפילו במילים בוטות, בגין התחרט על חתימת הסכם קמפ-דייוויד. הוא הבין באיוה שהוא מקום שהוא שם את עתיד ארץ-ישראל השלמה על קרן-הצבי. התגובה של גאולה כהן, מנקודת-הראות שלה, היתה נכונה. כמו שהתגובה שלי, מנקודת-הראות שלי, היתה נכונה.

ולכן, השהייה הארוכה הזו של 10 שנים, כששום דבר לא זו.

מצבנו הפוליטי היום פחות טוב ממה שהיה. מצבנו הכלכלי היום פחות טוב ממה שהיה. מצבנו הביטחוני-פנימי היום פחות טוב ממה שהיה. מצבנו הביטחוני הכללי הוא כשי-דר. הנושא המדיני נעצר.

בין השאר זה קיבל תנופה בגלל האינתי-פאדה. אבל אני חוזר ואומר, אי-קיום תהליך האוטונומיה — ויכתבו שהמצרים אשמים, כולם אשמים. בוודאי אנחנו לא נקיים, וגם

המצרי נפטר, איברהים קאמל התפטר, גאמסי עף. אצלנו, בגין יושב בבית, שייבדל לחיים ארוכים, משה ריין בנהלל, ואני עוד איך שהוא מחזיק. באמת זה לא חשוב.

זה נשבר על הנושא הפלסטיני. זה לקח אז עוד 10 חודשים, עם משברים פוליטיים אדי-רים. אני נסעתי, בין מיפגש איסמעליה ובין מיפגש קמפ-דייוויד, וואלה, אני חושב שהייתי במצריים איוה שמונה-עשר פעמים. היה לי קרטלפון ישיב פה מהמישר של בקרייה, ממישר-הביטחון, לשרה-ביטחון המצרי, רבי-רים שכבר שכחנו, לפני 11 שנה.

הרי זה מובנה, יותר מכל דבר אחר, גם כשיש כבר רצון, כמה שזה הידרברות האישית חיונית.

נכון. לכן אני מלא תיקווה. התעוררתי, כמו אחד שנתנו לו דקירה, כ